

Анастасія Єременко

Прийшов тато додому й каже до мами що вже виглядає дуже погано. Замкнув він банок [де він працював], й прийшов. Через пару днів приїхало пару підвід, кіньми, до хати. Схватили мого тата, зв'язали верьовкою й цепом. Тата дуже били. Я бігла й кричала, схватила тата за ноги. Й я кричу, "Тож мій тато! Тож мій тато!" А вони мене як схватили, й кинули мене в сніг. Дуже в 33-ім році, була дуже люта зима. Вибачайте. Дуже люта зима. Все з хати винесли, що було. Даже мама борщ й зварила, й той витягли з печі й з'їли. Ці, як то, КГБ - НКВДисти. Нас мама тримає Андрія, а я маму за спідницю, й нас викинули на дорогу, отак у сніг, й замкнули хату. Тата вже нема. Повезли тата. Дали татові 10 років тюрми, бо назвали, ми були куркулі. Нас називали куркуль.

Як тата посадили в тюрму, мама пішла на роботу на залізну дорогу. А в нас, у кінці - десь 2 км, ти була в Кибинцях, але ти там не була, те місце, де робили з буряків водку. Та водка йшла вся в Москву. А то, виробок водки, що отхід, вони зливали в таку яму. Й мама, як прийде з роботи, вона брала ведро, 2 км йшла, й з тої ями брала ту брагу. В нас казали брага. Приносила вона додому, наливала води трохи в посуду, й варила. То що ми їли.